

Stockholm den 24 februari 2022

Yttrande angående djurskyddsrisiker vid jakt på säl i vatten

I egenskap av veterinärexpert vid Djurskyddet Sverige har jag följande synpunkter angående djurskyddsrisiker vid jakt med kulvapen på säl i vatten.

Jaktformen, att med kulvapen avlossa skott mot en säl i vatten, medför ofta ett betydande avstånd mellan jägare och säl och liten träffyta på ett mål i konstant rörelse. Det skarpa gevärsljudet innebär för det mesta att sälen försvinner under vattenytan, vilket omöjliggör för jägaren att verifiera resultat av skottet. Det är svårt, ibland omöjligt, för jägaren att på avstånd bedöma om sälen är fälld eller påskjuten och skadeskjuten.

Om sälen är påskjuten och skadeskjuten i nos, käke, panna, öga eller del av hudpartier kan den ändå dyka och stänger luftvägar och hindrar vatten från att tränga in i luftrör och lungor. Eftersök omöjliggörs då en skadeskjuten säl kan dyka och fly en längre sträcka. Dykreflexer gör också att sälen klarar sig länge utan att andas eftersom den lagrar syre i bland annat musklerna och blodet.

Ytterligare skottchanser uteblir och jägaren hinner inte fram till sälen i tid innan den försvinner ned i havet. Vid all säljakt i vatten är det därför sannolikt att en stor andel av djuren kommer att skadeskjutas med allvarliga och plågsamma skador till följd, oavsett ammunitionens kraft. Sälarna hinner dyka och är därefter omöjliga att eftersöka.

Eftersök enligt jaktlagens 28§ gäller vid påskjutning av alla vilda djur och fåglar - inklusive sälar. Utan en utvärdering av skadeskjutningsfrekvens är det dessutom omöjligt att avgöra huruvida jaktlagens krav på att vilt inte får utsättas för onödigt lidande (Jaktlag (1987:259), 27 §), uppfylls.

Säkerställande av om en påskjuten säl är död, medvetlös eller vid medvetande kräver i princip fackmässig expertis och veterinärmedicinsk kunskap. Saknas denna kompetens föreligger överhängande risker att sälar vid fullt medvetande bärgas, dras upp i båt eller på land med krok. Sälar kan uppvisa frivilliga eller ofrivilliga kroppsrörelser vilka kan förekomma hos döda eller medvetlösa såväl som vid medvetande djur. Sälar kan också drabbas av dykapné. En medvetlös säl kan återfå medvetandet och riskerar att flås levande.

Sammanfattande åsikt

Mot bakgrund av ovan anförda djurskyddsaspekter anser jag att jakt på säl i vatten är oacceptabel och att sådan jakt inte bör vara tillåten.

Johan Beck-Friis

Leg veterinär, veterinärexpert
Djurskyddet Sverige